

Dosarul nr. 2ra-1153/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza, reprezentați de avocatul Veronica Pascal

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Chihai, Mariei Bivol și a lui Mihail Frunza împotriva Agenției Naționale pentru Sănătate Publică cu privire la constatarea discriminării, încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza, reprezentați de avocatul Veronica Pascal și menținută hotărârea din 7 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție

constată:

La 14 mai 2019, Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza au depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Sănătate Publică cu privire la constatarea discriminării, încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că în temeiul hotărârii Guvernului nr. 705 din 6 septembrie 2017, Centrul de Sănătate Publică Ialoveni a fost fuzionată prin contopire către Agenția Națională pentru Sănătate Publică.

Au menționat că la 7 martie 2018, Elena Chihai a fost concediată din funcția de asistent al medicului epidemiolog din cadrul Centrului de Sănătate Publică Ialoveni, în baza ordinului nr. 13-c din 19 februarie 2018 emis de Centrul de Sănătate Publică Ialoveni, Maria Bivol a fost concediată din funcția de asistent al medicului epidemiolog, în baza ordinului Centrului de Sănătate Publică Ialoveni nr. 20c din 19 februarie 2018 și Mihail Frunza a fost concediat din funcția de șef al Secției supraveghere sanitară, în baza ordinului Centrului de Sănătate Publică Ialoveni

nr. 10-c din 19 februarie 2018, din motivul deținerii de către aceștia al statutului de pensionar.

Au indicat că prin decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr. 86/18 din 20 noiembrie 2018, s-a constatat că concedierea reprezintă o discriminare pe criteriu de statut de pensionat manifestată prin subminarea egalității la concediere. Concomitent prin această decizie a fost recomandat de a nu desface contractele individuale de muncă din simplul motiv că persoanele au statut de pensionar.

După concedierea lor la data de 7 martie 2018, dâșii, la data de 12 martie 2018 au depus cereri către medicul șef al Centrului de Sănătate Publică Ialoveni, prin care au solicitat reangajarea în cadrul Agenției de Sănătate Publică.

Reieșind din finanțarea Centrelor de Sănătate Publică până la 31 mai 2018, au solicitat repetat reangajarea în funcțiile deținute anterior, însă cererile lor au rămas fără răspuns.

Au relevat că după mai multe insistențe, în cadrul Centrului de Sănătate Publică Ialoveni a fost angajată temporar numai Elena Chihai, în funcția de asistent al medicului epidemiolog, care a activat până la data de 30 aprilie 2018, dar nu până la 31 mai 2018, conform finanțării acordate.

Astfel, prin ordinul Centrului de Sănătate Publică nr. 45-c din 30 aprilie 2018, a fost desfăcut contractul individual de muncă cu Elena Chihai, asistent al medicului epidemiolog, Secția controlul și prevenirea bolilor transmisibile, de la data de 30 aprilie 2018.

Au susținut că dâșii au fost discriminați în raport cu alți angajați, prin ce le-au fost aduse prejudicii morale și materiale, după cum urmează Elenei Chihai – prejudiciu material format din salariul pentru luna mai 2018, în sumă de 6059 de lei și prejudiciu moral în mărime de 2 salarii medii pe economie în sumă de 12000 de lei, lui Mihail Frunza - prejudiciul material format din salariu pentru 2 luni, în sumă de 14872 lei și prejudiciul moral în mărime de 12000 de lei, iar Mariei Bivol i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 12000 de lei.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la data de 15 martie 2019 au expediat Agenției Naționale pentru Sănătate Publică cererea prealabilă, prin care au solicitat achitarea prejudiciilor materiale și morale în termen de 5 zile din data expedierii somației, însă cererea a rămas fără răspuns.

Și-au întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 4, 6, 18 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, art. 19, 2036-2038 Cod civil, în vigoare la acel moment, art. 166 CPC.

Au solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea Agenției Naționale pentru Sănătate Publică responsabilă de discriminare, constatarea faptului că concedierea lor a avut loc cu discriminare pe criteriu de statut de pensionar manifestată prin subminarea egalității la concediere, încasarea în beneficiul Mariei Chihai a prejudiciului material în sumă de 6059 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 12000 de lei, în beneficiul lui Mihail Frunza a prejudiciului material în sumă de 14872 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 12000 de lei, în beneficiul Mariei Bivol prejudiciul moral în sumă de 12000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 7 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, acțiunea a fost respinsă, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza, reprezentați de avocatul Veronica Pascal și menținută hotărârea din 7 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare având în vedere prevederile Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, care constituie o lege specială și reglementează în exclusivitate că termenul de prescripție pentru intentarea unei acțiuni în instanță în baza prezentei legi este de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana putea să ia cunoștință de săvârșirea ei, au constatat că Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza au fost concediați la data de 7 martie 2018 și respectiv 19 februarie 2018, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 14 mai 2019, prin urmare cu omiterea termenului de prescripție.

La 6 iulie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza, reprezentați de avocatul Veronica Pascal au declarat recurs împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudicare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului au invocat că prima instanță eronat, deși a judecat fondul cauzei, a adoptat soluția de respingere a acțiunii ca tardivă, invocând termenul de prescripție de 3 luni.

Au obiectat că la caz, Agenția Națională pentru Sănătate Publică nu a depus un demers cu privire la excepția de tardivitate, iar invocarea tardivității, în lipsa demersului intimat, echivalează cu aplicarea prescripției din oficiu de către instanța de judecată, ceea ce contravine legislației în vigoare.

Instanța de apel nu a aplicat legea materială ce urma a fi aplicată, or, art. 20 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, stabilește expres termenul de prescripție de un an de zile din data când s-a aflat despre existența discriminării și nu din data emiterii ordinului, iar art. 13 din legea menționată prevede expres că constarea existenței sau inexistenței faptei de discriminare se inițiază de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității la cererea persoanei interesate.

Prin urmare, au considerat recurenții că termenul de prescripție urma a fi calculat din data de 20 noiembrie 2018, când a fost emisă decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității nr. 86/18, în care a fost stabilit clar, cu titlu de probă că concedierea a avut loc cu discriminare pe criteriu de pensionare.

La data de 28 iulie 2020, Agenția Națională pentru Sănătate Publică a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza, reprezentați de avocatul Veronica Pascal.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la data de 6 iulie 2020 împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza, reprezentați de avocatul Veronica Pascal, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza, reprezentați de avocatul Veronica Pascal, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentul recurenților Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza, reprezentați de avocatul Veronica Pascal din recurs precum că prevederile art. 20 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, stabilesc termenul de prescripție de un an de zile, pentru intentarea acțiunii în instanța de judecată, din data când s-a aflat despre existența discriminării, prin decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr. 86/18 din 20 noiembrie 2018 și nu din data emiterii ordinului de concediere, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, contrar acestor susțineri, dispozițiile art. 20 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, stipulează clar că termenul de prescripție pentru intentarea unei acțiuni în instanță în baza prezentei legi este de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care persoana putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.

La caz, săvârșirea faptei a avut loc la data desfacerii contractelor individuale de muncă cu recurenții – 7 martie 2018, prin urmare la data respectivă, au cunoscut despre săvârșirea ei.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza, reprezentați de avocatul Veronica Pascal urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Elena Chihai, Maria Bivol și Mihail Frunza, reprezentați de avocatul Veronica Pascal.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu